

Overzicht van stemmingen in de Tweede Kamer

afdeling **Inhoudelijke Ondersteuning**

aan De leden van de vaste commissie voor Economische Zaken, Landbouw en Innovatie

Datum 29 februari 2012

Betreffende wetsvoorstel:

32.814

Wijziging van de Elektriciteitswet 1998 en van de Gaswet (implementatie van richtlijnen en verordeningen op het gebied van elektriciteit en gas)

Eindstemming wetsvoorstel

Het wetsvoorstel is op 28 februari 2012 met algemene stemmen aangenomen door de Tweede Kamer.

Aangenomen en overgenomen amendementen

Diverse artikelen

11 → **18** (Leegte en Van der Werf)

De Elektriciteitsrichtlijn (2009/72/EG) maakt het mogelijk, in aanvulling op het systeem van gereguleerde transmissie- en distributienetten, dat producenten en leveranciers met een directe lijn kunnen voorzien in de elektriciteitsbehoefte van de op deze directe lijn aangesloten elektriciteitsverbruikers. Onder een directe lijn dient in dit verband te worden verstaan één of meer verbindingen en hulpmiddelen bestemd voor het transport van elektriciteit die zonder tussenkomst van een net waarvoor een netbeheerder moet worden aangewezen een elektriciteitsproducent en één of meer elektriciteitsverbruikers met elkaar verbinden. Anders dan een gesloten distributiesysteem is een directe lijn niet geografisch begrensd. Een directe lijn kan zowel worden gebruikt voor het voorzien in de elektriciteitsbehoefte van eigen vestigingen en ondernemingen (concernmaatschappijen) als derden. Het toestaan van directe lijnen kan een krachtige impuls bieden aan de ontwikkeling van decentrale opwekking, waarbij in het bijzonder kan worden gedacht aan

Amendementen zijn in volgorde van stemming- op artikelnummer - weergegeven: allereerst de aangenomen en/of overgenomen amendementen, vervolgens de verworpen of ingetrokken amendementen en tenslotte eventuele moties. Vervangen amendementen zijn d.m.v. een → aangegeven: bijv. 7 → 8 → **20**. Amendement nr. 7 is vervangen door amendement nr. 8, dat op zijn beurt vervangen is door amendement nr. 20. De vette notatie van het stuknummer geeft aan dat dit het definitieve amendement is. De stemmingslijsten worden gemaakt op basis van de ongecorrigeerde draad van de vergadering.

Datum 29 februari 2012

blad 2

installaties voor warmtekrachtkoppeling en installaties voor de opwekking van duurzame elektriciteit, zoals biomassacentrales. Vanuit een oogpunt van bevordering van duurzame elektriciteit en de inzet van installaties voor warmtekrachtkoppeling is het wenselijk te voorzien in een regeling van directe lijnen. De voorgestelde regeling van directe lijnen resulteert tevens in aan een aanzienlijke reductie van administratieve lasten voor burgers en bedrijven.

Het is onwenselijk dat directe lijnen worden ontwikkeld als alternatief voor aansluiting van deze huishoudens op door netbeheerders beheerde netten. De voorgestelde regeling staat daarom niet toe dat directe lijnen worden gebruikt om te voorzien in de elektriciteitsbehoefte van huishoudens. Een uitzondering is gemaakt voor levering van elektriciteit vanuit een directe lijn aan huishoudens in het geval de directe lijn voornamelijk wordt gebruikt voor levering van elektriciteit aan zakelijke energieverbruikers.

Kenmerkend voor een directe lijn is dat zij bestaat uit een samenstel van een of meer productie-installaties en elektriciteitsverbruikende installaties die onderling met één of meer verbindingen en hulpmiddelen bestemd voor transport van elektriciteit direct met elkaar zijn verbonden. Anders dan bij een installatie liggen de verbindingen en hulpmiddelen bestemd voor transport van elektriciteit niet alleen binnen de installatie, maar vormen zij ook de verbindingen tussen de te onderscheiden productie- en elektriciteitsverbruikende installaties. Anders dan bij een net is bij een directe lijn niet alleen sprake van een stelsel van leidingen en hulpmiddelen met een transportfunctie, maar tevens van een elektriciteitsproductie- en elektriciteitsverbruikende functie. De directe lijn is daarmee naar zijn aard noch een net, als bedoeld in artikel 1, lid 1, onderdeel i Elektriciteitswet 1998, noch een installatie als bedoeld in voornoemd artikel, maar een zelfstandige tussencategorie. Met de voorgestelde wijziging van artikel 1, lid 1, onderdeel i Elektriciteitswet 1998 wordt dit karakter van de directe lijn tot uitdrukking gebracht. Gelijk een installatie wordt ook ten aanzien van een directe lijn niet voorzien in een systeem van gereguleerde toegang tot het systeem. Met de voorgestelde toevoeging van artikel 31, lid 15 wordt invulling gegeven aan artikel 5 Elektriciteitsrichtlijn (2009/72/EG), waarin uitdrukkelijk is opgenomen dat in de nationale wetgeving moet worden voorzien in technische eisen waaraan een gesloten distributiesysteem en directe lijnen moeten voldoen voor aansluiting op transmissie- en distributienetten.

Teneinde de raad van bestuur van de NMa in staat te stellen toezicht te houden op directe lijnen is in artikel 9h voorzien in een meldingsplicht voor directe lijnen. Ook personen en bedrijven aangesloten op een directe lijn hebben recht op bescherming tegen onredelijke tarieven en voorwaarden die voor het gebruik van een directe lijn met bijbehorende levering van elektriciteit jegens hun worden gehanteerd. Anders dan bij openbare netten en gesloten distributiesystemen wordt de bescherming van elektriciteitsverbruikers aangesloten op een directe lijn niet gewaarborgd door een stelsel van gereguleerde tarieven en voorwaarden, maar door het bieden van een alternatieve mogelijkheid in hun elektriciteitsbehoefte (transport, levering) te voorzien, namelijk in de vorm van een recht op toegang tot de gereguleerde openbare netten en gesloten distributienetten en daarmee tot de markt voor levering van elektriciteit. Voorwaarde voor een effectieve bescherming van personen en bedrijven aangesloten op een directe lijn is dat de mogelijkheid te kiezen voor toegang tot openbare netten en gesloten distributienetten en daarmee tot de achterliggende markt voor levering van elektriciteit niet op ontoelaatbare wijze, bijvoorbeeld in de vorm van leveringscontracten met een onredelijk lange opzegtermijn,

Datum 29 februari 2012

blad 3

kan worden beperkt. Op grond van de Elektriciteitsrichtlijn heeft iedere producent en elektriciteitsverbruiker een gewaarborgd recht op toegang tot het net en een daarmee onlosmakelijk verbonden recht op keuzevrijheid van leverancier. Bij de uitleg van dit recht dient te worden aangesloten bij artikel 37, lid 1, onderdeel k Elektriciteitsrichtlijn, waarin is opgenomen dat restrictieve handelspraktijken die de keuzevrijheid van leverancier belemmeren niet zijn toegestaan. Door het recht op daadwerkelijke keuzevrijheid van leverancier uitdrukkelijk vast te leggen in artikel 86g Elektriciteitswet 1998 wordt bereikt dat in alle gevallen wordt gewaarborgd dat alle producenten en elektriciteitsverbruikers, dus ook personen en bedrijven aangesloten op een directe lijn, daadwerkelijk gebruik kunnen maken van hun recht op toegang tot openbare netten en gesloten distributiesystemen en de daarmee samenhangende elektriciteitsmarkt. Met deze aanvulling wordt invulling gegeven aan artikel 34, lid 3 Elektriciteitsrichtlijn (2009/72/EG). Aangezien het recht op keuzevrijheid van leverancier een recht is dat op grond van de Elektriciteitsrichtlijn (2009/72/EG) toekomt aan alle producenten en elektriciteitsverbruikers en niet slechts aan personen en bedrijven aangesloten op directe lijnen is dit fundamentele recht opgenomen in artikel 86g Elektriciteitswet 1998 dat van toepassing is op alle producenten en elektriciteitsverbruikers ongeacht of zij zijn aangesloten op een openbaar net, gesloten distributiesysteem of directe lijn. Ook voor een elektriciteitsverbruiker aangesloten op een directe lijn geldt dat hij profiteert van systeemdiensten. Een elektriciteitsverbruiker aangesloten op een directe lijn is daarom het in artikel 30 Elektriciteitswet 1998 bedoelde systeemdienstentarief aan de netbeheerder van het landelijk hoogspanningsnet verschuldigd. Met de voorgestelde wijziging van artikel 30, lid 2 Elektriciteitswet 1998 wordt vastgelegd dat elektriciteitsverbruikers aangesloten op een directe lijn aan de netbeheerder van het landelijk hoogspanningsnet het in artikel 30 bedoelde systeemdienstentarief verschuldigd zijn. Het systeemdienstentarief wordt berekend op basis van het eigen elektriciteitsverbruik van de betreffende aangeslotene op een directe lijn. Ook de Gasrichtlijn (2009/73/EG) biedt de mogelijkheid tot het opnemen in de nationale wetgeving van een regeling voor directe lijnen. Met de voorgestelde wijziging van de Gaswet wordt het systeem van directe lijnen ook opgenomen in de Gaswet. De voorgestelde wettelijke regeling van directe lijnen sluit aan op de regeling van directe lijnen als opgenomen in de Elektriciteitswet 1998. Met de wijziging van artikel 12b wordt uitvoering gegeven aan het gestelde in artikel 8 Gasrichtlijn (2009/73/EG). Teneinde buiten twijfel te stellen dat ook over leveringen van elektriciteit en gas aan verbruikers aangesloten op een directe lijn energiebelasting wordt geheven wordt de Wet belastingen op milieugrondslag aangepast. Met de wijziging van artikel 50 wordt eenduidig vastgelegd dat de leverancier die elektriciteit of gas levert aan verbruikers aangesloten op een directe lijn geldt als belastingplichtige en over deze leveringen op grond van artikel 50, lid 4, Wet belastingen op milieugrondslag energiebelasting verschuldigd is. Opgemerkt wordt dat in geval van een directe lijn waarbij sprake is van een geïsoleerde producent en geïsoleerde verbruiker de betreffende producent geldt als leverancier en daarmee voor de toepassing van de energiebelasting wordt aangemerkt als belastingplichtige. In het geval van directe lijnen waarbij een producent aan verbruikers levert met tussenkomst van een leverancier geldt dat deze leverancier voor de toepassing van de energiebelasting wordt aangemerkt als belastingplichtige.

Aangenomen. Voor: SP, PvdD, PvdA, VVD, SGP, ChristenUnie en het CDA

Datum 29 februari 2012

blad 4

Artikel I en Artikel II

12 → 17 → 19 → **20** (Van der Werf en Leegte)

De voorgestelde artikelen bevatten een regeling op grond waarvan op het gebied van de Elektriciteitswet 1998 en de Gaswet bij wege van experiment kan worden afgeweken van deze wetten of de hierop gebaseerde uitvoeringsregelgeving. De afwijking dient bij te dragen aan ontwikkelingen op het gebied van het decentraal opwekken van duurzame elektriciteit of duurzaam gas.

De aanwijzing van een experiment geschiedt bij algemene maatregel van bestuur. De experimenten kunnen een breed scala aan onderwerpen uit de Elektriciteitswet 1998 of de Gaswet betreffen en zeer verstrekkend zijn. Binnen de kaders die in het artikel zijn neergelegd is niets uitgesloten. Aan het slot van het artikel is een evaluatiebepaling opgenomen. Een experiment dient op korte termijn te worden geëvalueerd. Dat is nodig om snel duidelijkheid te verkrijgen over het effect van het experiment en daarmee uitsluitsel over de vraag of het experiment – in andere vorm – moet worden voortgezet of niet. De betrokken minister dient zich daarover een oordeel te vormen en dat oordeel in de evaluatie te vermelden. Op deze manier worden experimenten kritisch gevolgd en is er een stimulans om steeds te toetsen of ze aan hun doelen beantwoorden.

Uiteindelijk kunnen experimenten er toe leiden dat duidelijk wordt dat voor bepaalde situaties een structurele wijziging van de Elektriciteitswet 1998 en de Gaswet wenselijk is. De experimenten zullen hiervoor nuttige informatie kunnen opleveren, juist omdat op basis van de voorgestelde artikelen buiten de bestaande wettelijke kaders kan worden geëxperimenteerd.

Aangenomen. Voor: SP, PvdA, GroenLinks, D66, VVD, SGP, ChristenUnie en het CDA

Moties

13 (Leegte) over de Stichting e-laad

Verworpen. Voor: VVD, SGP en de PVV

14 (Van Vliet) over het derde energiepakket van de EU

Ingetrokken.

15 (Van der Werf) over het decentraal opwekken, leveren en uitwisselen van energie

Aangehouden.